

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 36Csp/39/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4120205048
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Moravčíková
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2021:4120205048.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, sudkyňou JUDr. Katarínou Moravčíkovou, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený advokátska kancelária Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: Alena F., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXX/XX, G., o zaplatenie 315,96 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovanej nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca podal dňa 28.04.2020 na súd žalobu s návrhom na vydanie platobného rozkazu, ktorou navrhol, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu sumu 315,96 eur, úrok z omeškania vo výške 8 % ročne z dlžnej sumy od 11.12.2018 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania a trovy právneho zastúpenia. Podanie žaloby odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 10.12.2018 medzi postupcom Československá obchodná banka, a. s., Žižkova 11, 811 02 Bratislava, IČO: 36 854 140 ako postupcom a žalobcom ako postupníkom postúpil postupca na neho pohľadávku voči žalovanej. Postupca, t. j. pôvodný veriteľ uzatvoril so žalovanou dňa 16.02.2009 zmluvu č.003083554R, ktorej súčasťou sú všeobecné obchodné podmienky. Na základe tejto zmluvy boli žalovanej poskytnuté finančné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky ich splácania ako aj podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a vo VOP. Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Žalovaná neplnila splátky v stanovených termínoch, čím porušila svoju povinnosť podľa zmluvy a pôvodný veriteľ podaním zo dňa 22.01.2018 žalovanej oznámil, že dňom 20.01.2018 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu jej postúpenia sumu vo výške 404,05 eur a pozostávala z istiny vo výške 315,96 eur, z riadneho úroku vo výške 62,40 eur, z úroku z omeškania vo výške 25,69 eur. Po postúpení pohľadávky žalovaná do podania žaloby neuhradila žiadnu sumu. Žalovaná suma predstavuje neuhradenú istinu vo výške 315,96 eur, zvyšnú časť dlžnej sumy si žalobca v tomto konaní neuplatňuje.

2. Okresný súd Nitra vydal dňa 22.06.2020 pod č. k. 36Csp/39/2020-66 platobný rozkaz, proti ktorému podala žalovaná odpor. Uviedla, že pohľadávku žalobcu neuznáva čo do dôvodu a výšky a z opatrnosti vzniesla námietku premlčania. Podľa nej zmluva obsahuje neprijateľné podmienky, žalobca nepredložil dôkaz o jej omeškaní viac ako 90 dní, ani prehľad splátok a ani doklad o čerpaní. Z obsahu oznámenia o poskytnutí úveru banka žalovanej oznámila, že úverový účet bol otvorený dňa 16.02.2009, t.j. v deň, keď bola podaná žiadosť o úver. Oznámenie považuje za jednostranný úkon, ktorý nie je zmluvou o poskytnutí úveru. Samotný podpis oznámenia nepreukazuje súhlas žalovanej s podmienkami zmluvy,

ale iba prevzatie oznámenia žalobcu, preto podľa nej žalobca nepreukázal právny titul na priznanie žalovanej sumy, ktorú odvodzuje od neexistujúcej zmluvy. Poukázala na § 4 ods. 2, 3 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Nakoľko je spotrebiteľom, treba aplikovať Občiansky zákonník a nie Obchodný zákonník, ako to uvádza žalobca. Okrem toho nikdy žiadnu dohodu o zrážkach zo mzdy neuzatvorila.

3. Uznesením súdu zo dňa 05.10.2020, č. k. 36Csp/39/2020-88 bol platobný rozkaz zrušený a žalobca k odporu žalovanej uviedol, že postupca uzatvoril so žalovanou dňa 16.09.2009 zmluvu o ČSOB kreditnej karte, podľa ktorej jej bol poskytnutý úverový limit vo výške 450 eur, s úrokom 16,80 % p. a., debetnou úrokovou sadzbou 30% p. a. a sadzbou úrokov z omeškania vo výške 15% p.a. Podľa jeho vyjadrenia zmluva nie je bezodplatná, obsahuje náležitosti podľa § 3 ods. 6 zák. č. 258/2001 Z. z. Žalovaná mala možnosť sa pri podpise zmluvy oboznámiť s obsahom podmienok zmluvy a ak by s nimi nesúhlasila, zmluvu by nepodpísala. Na zmluvný vzťah treba aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka (napr. rozs. KS v Prešove, sp. zn. 15Co/110/2015), pričom zmluva o spotrebiteľskom úvere môže byť tvorená viacerými listinami, ktoré sú spotrebiteľovi odovzdané pred podpisom zmluvy. K vznesenej námietke premlčania uviedol, že úver sa stal splatným na základe oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 22.01.2018, doručeného žalovanej dňa 24.01.2018. V zmysle čl. XII ods. 7 podmienok začala plynúť od 20.02.2018 dvojmesačná výpovedná lehota a od jej uplynutia, tj. od 21.04.2018 začala plynúť trojročná premlčacia doba na uplatnenie pohľadávky. Žalobca vo vyjadrení uviedol, že žalovaná vykonala debetné operácie v sume 2 101,34 eur (výber kartou, platba kartou, odchádzajúce platby z účtu) za obdobie 04/2009 až 12/2017. Kreditné operácie - úhrady žalovanej, boli v sume 2 435,68 eur v období od 04/2009 do 12/2017. Z úhrad žalovanej bola na istinu započítaná suma vo výške 1 785,38 eur, na poplatky suma 216,10 eur, na riadny úrok suma 431,84 eur a na úrok suma 2,36 eur. Postúpená istina predstavuje rozdiel medzi čerpanými finančnými prostriedkami a úhradami žalovanej, započítanými na istinu ($2\ 101,34 - 1\ 785,38 = 315,96$ eur).

4. Žalovaná v rámci dupliky zotrvala na všetkých svojich predchádzajúcich tvrdeniach, a to hlavne na neexistencii zmluvy, pretože oznámenie banky je len jednostranným právnym úkonom a nie je dôkazom o uzatvorení riadnej zmluvy medzi ČSOB a žalovanou. Zo strany banky jej nikdy nebola poskytnutá odborná starostlivosť, neskúmali jej bonitu, neboli jej vysvetlené podmienky pre vydanie a používanie kreditnej karty. Podľa prehľadu debetných a kreditných operácií preplatila sumu 334,34 eur. Okrem toho v oznámení o poskytnutí úveru nie je ako klient ani správne označená, nie je uvedený dátum narodenia. Navrhla žalobu zamietnuť.

5. Súd vo veci nariadil pojednávanie, ktoré vykonal so súhlasom strán sporu v ich neprítomnosti.

6. Žalobca navrhol, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy v rozsahu uplatnenom v žalobe a priznal mu nárok na náhradu trov konania.

7. Žalovaná navrhla, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

8. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, a to najmä oznámením o poskytnutí úveru k ČSOB Kreditnej karte k žiadosti reg. č. 003083554R zo dňa 16.02.2009, žiadosťou o poskytnutie úveru, oznámením o zosplatnení úveru zo dňa 22.01.2018, všeobecnými obchodnými podmienkami pôvodného veriteľa, cenníkom poplatkov, výzvou na zaplatenie dlžnej čiastky zo dňa 22.09.2017, opakovanou výzvou na zaplatenie dlžnej čiastky zo dňa 09.10.2017, poslednou výzvou na úhradu pohľadávky zo dňa 08.11.2017, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 13.12.2018, pokusom o zmier zo dňa 17.03.2020, zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 10.12.2018 vrátane doplňujúcich zmlúv a príslušnej prílohy a ďalšími listinami tvoriacimi obsah súdneho spisu a zistil nasledovný skutkový stav:

9. Žalovaná požiadala o poskytnutie úveru v ČSOB, a.s., dňa 16.02.2009, v žiadosti sú uvedené osobné údaje žalovanej, údaj o kreditnej karte s výškou úveru 450 eur, s dátumom splátky 20, ako aj jej vyhlásenie.

10. Oznámením zo dňa 16.02.2009 pôvodný veriteľ Československá obchodní banka, a. s., žalovanej oznámil, že na základe žiadosti žalovanej zo dňa 16.02.2009 jej poskytne úver k ČSOB Kreditnej karte do výšky úverového limitu 450 eur. Úver mohla žalovaná čerpať počnúc dňom 16.02.2009, deň splatnosti bol vždy 20. v mesiaci. Úverový účet bol otvorený dňa 16.02.2009 a ku dňu jeho otvorenia

predstavovala výška úrokovej sadzby 16,80% p. a., debetnej úrokovej sadzby 30% p. a. a sadzby úrokov z omeškania 15% p. a.

11. Výzvou na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 22.09.2017 pôvodný veriteľ vyzval žalovanú na zaplatenie dlžnej čiastky vo výške 35,02 eur, a to bezodkladne a upozornil ju, že jej dočasne zablokoval kreditnú kartu.

12. Opakovanou výzvou zo dňa 09.10.2017 vyzval pôvodný veriteľ žalovanú na bezodkladné zaplatenie sumy 35,19 eur a zároveň ju upozornil, že v prípade ak nedôjde k vyrovnaní dlžnej čiastky, vyhlási celý záväzok zo zmluvy za predčasne splatný.

13. Poslednou výzvou na úhradu pohľadávky zo dňa 08.11.2017 pôvodný veriteľ vyzval žalovanú bezodkladne na úhradu omeškaných splátok vo výške 55,49 eur; v opačnom prípade bude úver vyhlásený za splatný. Po vyhlásení úveru za splatný už nebude možné ho splácať v splátkach dohodnutých v zmluve a žalovaná bude povinná uhradiť celý poskytnutý úver s príslušenstvom vo výške 345,99 eur, t. j. istinu, úrok z úveru, úrok z omeškania a poplatky. Výzvu žalovaná prevzala dňa 10.11.2017.

14. Oznamením o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru zo dňa 22.01.2018 pôvodný veriteľ oznámil žalovanej, že vzhľadom na omeškanie s plnením záväzkov zo zmluvy č. 003083554R zo dňa 16.02.2009 vyhlásil celý úver dňom 20.01.2018 za splatný. Zároveň bola žalovaná vyzvaná na bezodkladné zaplatenie celého dlhu, ktorý ku dňu 21.01.2018 predstavuje sumu 327,15 eur. V prípade neuhradenia dlžnej sumy pristúpi veriteľ k jej vymáhaniu súdnou cestou alebo poverí jej vymáhaním externú spoločnosť. Toto oznámenie si žalovaná prevzala dňa 06.02.2018.

15. Listom zo dňa 13.12.2018 pôvodný veriteľ oznámil žalovanej, že dňa 12.12.2018 došlo k postúpeniu jeho pohľadávky zo zmluvy o kreditnej karte č. 003083554R zo dňa 16.02.2009 na spoločnosť EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803.

16. Zo zmluvy o postúpení pohľadávok č. 21851000731 uzatvorenej medzi ČSOB, a.s. a spoločnosťou EOS KSI Slovensko, s. r. o., dňa 10.12.2018 vrátane doplnkov a príloh predložených žalobcom vyplýva, že pohľadávka voči žalovanej bola na jej základe postúpená na žalobcu.

17. Z vyjadrenia žalobcu súd zistil, že žalovaná vyčerpala z kartového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 2 101,34 eur a do postúpenia pohľadávky na žalobcu uhradila celkovo peňažné prostriedky vo výške 2 435,68 eur.

18. Podľa § 261 ods. 6 písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len Obchodný zákonník) touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení vecí (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

19. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

20. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

21. Podľa § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej

len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

22. Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

23. Podľa § 3 ods. 1 a ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

24. Podľa § 3 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch, pri úveroch formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutých bankou iným spôsobom ako na kreditné karty (§ 1 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20090101.html>>) alebo, ak nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ najneskôr v čase uzatvorenia zmluvy písomne informovaný o

a) úverovom limite, ak je stanovený,

b) ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená a podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená,

c) postupe a spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy.

Ak je na účte prípustné prečerpanie peňažných prostriedkov a toto prečerpanie trvá dlhšie ako tri mesiace, spotrebiteľ musí byť písomne informovaný o ročnej úrokovej sadzbe, poplatkoch a ďalších dôsledkoch.

25. Podľa § 4 ods.1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

26. Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu, b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby, g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu, i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20090101.html>> za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok, l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20090101.html>>, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu

ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad, n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20090101.html>> a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, p) práva spotrebiteľa podľa § 7 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20090101.html>>, q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20090101.html>>.

27. Podľa § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch, pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

28. Podľa § 4 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

29. Podľa § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis. Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu.

30. Podľa § 4 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch, v súvislosti s poskytovaním úveru od spotrebiteľa alebo inej osoby sa zakazuje splniť dlh zmenkou alebo šekom. Veriteľ smie prijať od dlžníka zmenku alebo šek na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, len ak ide o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia je maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva (vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere) vo výške maximálne 30 % istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Zmenku prijatú, resp. vyplnenú veriteľom v rozpore s predchádzajúcou vetou veriteľ nesmie prijať a je povinný ju dlžníkovi kedykoľvek na požiadanie vydať. Ustanovenie tohto odseku platí aj v prípade zmeny majiteľa zmenky alebo postúpenia práv zo zmenky.

31. Podľa § 4 ods. 7 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ zodpovedá za škodu vzniknutú spotrebiteľovi porušením odseku 6 veriteľom.

32. Podľa § 2 písm. a) zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, účinného v čase uzatvorenia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre osobnú potrebu alebo pre potrebu príslušníkov svojej domácnosti.

33. Podľa § 5 ods. 1 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, výrobca, predávajúci, dovozca alebo dodávateľ nesmú klamať spotrebiteľa, najmä uvádzať nepravdivé, nedoložené, neúplné, nepresné, nejasné alebo dvojsmyšelné údaje alebo zamlčať údaje o vlastnostiach výrobku alebo služby alebo o nákupných podmienkach.

34. Podľa § 52 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) platného a účinného v rozhodnom období, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

35. Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

36. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

37. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

38. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

39. Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

40. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

41. Podľa § 40 ods. 1 a ods. 3 Občianskeho zákonníka ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný. Písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou; ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé.

42. Na základe vykonaného dokazovania súd nemal za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzavretá platná zmluva o úvere.

43. V čase uzavretia zmluvy o úvere už bola platná a účinná úprava spotrebiteľských úveroch v zákone č. 258/2001 Z. z., podľa ktorej spotrebiteľským úverom je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme. Citovaný zákon v znení aktuálnom v čase uzavretia zmluvy, v § 3 upravoval definíciu veriteľa spotrebiteľského úveru ako aj spotrebiteľa. Podľa § 2 písm. b) citovaného zákona za zmluvu o spotrebiteľskom úvere sa považuje zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

44. Zmluva medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou je v zmysle vyššie citovaných ustanovení zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch svojou povahou zmluvou o spotrebiteľskom úvere, pretože bola uzavretá medzi veriteľom - oprávneným ako právnickou osobou, ktorá má v predmete svojej podnikateľskej činnosti okrem iného poskytovanie úverov ako podnikanie a na druhej strane spotrebiteľom ako fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Zmluva uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou teda spĺňa charakteristiku štandardných spotrebiteľských zmlúv, ktorých základnou črtou je, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny pred ich uzavretím. Súčasťou zmluvy mali byť tiež obchodné podmienky, ktoré povinná ovplyvniť nemôže, nakoľko sú pripravené vopred a pre veľký počet spotrebiteľov.

45. Aj na spotrebiteľskú zmluvu uzavretú podľa Obchodného zákonníka bolo možné aplikovať ustanovenia spotrebiteľského práva podľa zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom treba mať na zreteli, že súčasne už v tomto rozhodujúcom čase účinné ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka sledovalo záujem spotrebiteľa, a preto ustanovovalo, že zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Preto je súd toho názoru, že na záväzkový vzťah medzi žalobcom a žalovanou je potrebné aplikovať ustanovenia zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách §§ 52 - 54, t.j. právne normy spotrebiteľského práva.

46. Právna úprava v čase uzatvorenia zmluvy vyžadovala na platnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere písomnú formu. Žalobca predložil len oznámenie o poskytnutí úveru k ČSOB Kreditnej karte k žiadosti reg. č. 003083554R. Takéto jednostranné oznámenie súd nepovažuje za platne uzavretú dvojstrannú zmluvu o úvere, z ktorého ani nie je možné zistiť podstatné náležitosti tejto zmluvy. Zo znenia predloženého oznámenia vyplýva, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver k ČSOB Kreditnej karte vo výške 450 eur s čerpaním od 16.02.2009 s dňom splatnosti vždy do 20. v mesiaci a dňa 16.02.2009 otvoril úverový účet, ku ktorému dňu predstavuje výška úrokovej sadzby 16,80% p. a., debetná úroková sadzba 30% p. a. a sadzba úroku z omeškania 15% p. a. Na oznámení je opatrený aj podpis žalovanej ako dôkaz o prevzatí oznámenia. Z obsahu oznámenia zo dňa 16.02.2009 nevyplýva žiadna úprava napr. o tom, že v akej výške mesačných splátok sa má požičaná suma splácať ani ako náležitosti podľa § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch (čo by bolo v prípade platnosti zmluvy inak dôvodom na beúročnosť a bezpoplatkovosť úveru). Výška splátok nie je dostatočne jasno a zrozumiteľne upravená ani vo Všeobecných obchodných podmienkach a podmienkach pre vydanie kreditnej karty, ktoré žalobca predložil (čl. VIII. úhrada peňažných záväzkov držiteľa karty voči banke).

47. Žalobca v žalobe síce tvrdil, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzatvorená zmluva č. 003083554R, ktorá mala byť zmluvou o úvere, avšak žalobca takúto zmluvu o úvere súdu nepredložil. Taktiež v žalobe žalobca neuviedol, aké podstatné náležitosti boli v tejto zmluve dohodnuté a tieto nepreukázal. Zmluva o úvere nevzniká reálnym odovzdaním druhej veci (peňazí) dlžníkovi, ale vzniká dohodou zmluvných strán o jej obsahu, z ktorého vyplýva platný záväzok právneho predchodcu žalobcu poskytnúť v prospech dlžníka finančné plnenie formou úveru a zároveň záväzok dlžníka takto poskytnuté plnenie navýšené o úrok splatiť jednorázovo alebo v dohodnutých splátkach.

48. Z uvedeného listinného dôkazu vyplýva, že ide o jednostranný úkon banky označený ako oznámenie o poskytnutí úveru s konkrétne uvedenými podmienkami, ktoré má vychádzať z predchádzajúcej žiadosti žalovanej o poskytnutie takéhoto úveru. V žiadosti sa ale nachádza len výška úveru, o ktorý žalovaná žiada, žiadne iné podmienky a náležitosti prípadnej zmluvy tam uvedené nie sú. Takýto jednostranný úkon žalobcu adresovaný žalovanej, na ktorom je síce jej podpis, avšak iba za účelom potvrdenia prevzatia oznámenia, nemožno považovať za písomne vyhotovenú zmluvu o úvere ku kreditnej karte s konkrétnymi zákonom predpokladanými podmienkami. Samotný podpis žalovanej totiž nepreukazuje jej súhlas s individuálne dohodnutými zmluvnými podmienkami, ale iba prevzatie oznámenia žalobcu.

49. Právna úprava v ustanovení § 150 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej ako CSP) zakotvuje tzv. povinnosť tvrdenia, teda procesnú povinnosť, ktorej nesplnenie je sankcionované procesnými prostriedkami, predovšetkým vo forme rýchlej straty sporu. Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Táto povinnosť tvrdenia sa vzťahuje na skutkové okolnosti súvisiace s procesným útokom alebo procesnou obranou strany sporu a je koncepčným predpokladom tzv. sudcovskej koncentrácie civilného sporového konania (§ 153 CSP). Keďže žalobca je v konaní zastúpený advokátskou kanceláriou, je nutné konštatovať, že advokátska kancelária musí poznať právo a súd z tohto faktu vychádza, musí poznať, aké náležitosti musí obsahovať žaloba a rovnako musí vedieť, že k žalobe je potrebné doložiť všetky listinné dôkazy na preukázanie tvrdení uvedených v žalobe. Preto súd nemôže vyzývať (s poukazom na dodržiavanie zásady kontradiktórnosti konania a rovnosti strán) stranu na preukázanie svojich tvrdení, a pri svojom rozhodovaní v merite veci vychádza z toho, čo strana v konaní preukáže, a to ku dňu, kedy rozhoduje. Tu súd poukazuje aj na to, že na dôkazy predložené po vyhlásení rozsudku nie je možné prihliadať.

50. S poukazom na nález Ústavného súdu SR pod číslom konania I. ÚS 38/2013 - 50 zo dňa 24.10.2013, súd konštatuje, že k odňatiu možnosti konať pred súdom nedochádza ani údajným porušením zásady kontradiktórnosti ako základnej súčasti práva na spravodlivý proces. Táto zásada znamená, že obom stranám konania musí byť daná možnosť zoznámiť sa so stanoviskami a dôkazmi predloženými súdu s cieľom ovplyvniť jeho rozhodnutie - či už protistranou alebo na konaní nezúčastneným subjektom, od ktorého si prípadne súd takéto vyjadrenie alebo dôkaz môže vyžiadať - a vyjadriť sa k nim. Kontradiktórnosť je prenos dôkazného bremena zo súdu na strany, resp. rokovací spôsob súdneho procesu. Právo na kontradiktórny proces nemá absolútny charakter a jeho rozsah sa môže líšiť najmä v závislosti na zvláštnostiach daného konania. Nebráni súdu, aby od tohto pravidla v záujme procesnej ekonomie upustil, ak je zrejmé, že nezoznámenie strán napr. so stanoviskom iných strán nemôže mať akýkoľvek vplyv na výsledok konania pred nimi.

51. Súd dáva stranám do pozornosti, že do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv slobôd nepatrí dožadovať sa stranou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá strana (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

52. Na základe vyššie uvedeného možno konštatovať, že v danom prípade nebola dodržaná písomná forma uzavretia úverovej zmluvy ako obligatórna forma právneho úkonu pre tento typ záväzkového vzťahu, preto je zmluva o úvere neplatná.

53. Žalobca sa teda mohol domáhať iba vydania bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

54. Bezdôvodné obohatenie je konštruované ako záväzkový právny vzťah medzi tým, kto sa na úkor iného obohatil, a tým, na úkor koho došlo k bezdôvodnému obohateniu. Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať (§ 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka) tomu, na úkor koho sa získal (§ 456 Občianskeho zákonníka). (rozsudok NS SR 3Cdo52/2005).

55. Súd mal za preukázané, že jednotlivými výbermi žalovaná odčerpala finančné prostriedky vo výške 2 101,34 eur a v prospech právneho predchodcu žalobcu žalovaná uhradila sumu 2 435,68 eur, čo nebolo v konaní sporné, a teda súd mal preukázané, že žalovaná už uhradila viac ako jej bolo reálne poskytnuté, a to v celkovej sume 334,34 eur.

56. Súd nevykonával dôkaz, navrhnutý žalovanou, a to predloženie klasického kartového úverového účtu za obdobie od jeho zriadenia až po zánik, pretože zo skutočností, ktoré zistil, dospel k záveru, že medzi stranami sporu nebola platne uzatvorená spotrebiteľská zmluva o úvere a súd neskúmal ďalej spôsob čerpania a uhrádzania úveru.

57. Nad rámec ale súd konštatuje, že aj v prípade, ak by došlo medzi pôvodným veriteľom a žalovanou k uzatvoreniu platnej zmluvy o úvere, táto by neobsahovala obligatórne náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, z dôvodu čoho by podľa § 4 ods. 3 zákona bol poskytnutý úver považovaný za bezúročný a bez poplatkov (pre absenciu náležitostí zmluvy podľa odseku 2 písm. e),g),i), j), a k).

58. Preto súd žalobu ako nedôvodnú zamietol v celom rozsahu, a to aj vrátane požadovaného úroku z omeškania.

59. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

60. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

61. Podľa čl. 17 základných princípov CSP, súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným priet'ahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

62. V danom prípade bolo predmetom konania zaplatenie sumy 315,96 eur s príslušenstvom a keďže súd žalobu v celom rozsahu zamietol, úspešnej žalovanej by patrila náhrada trov konania v celom rozsahu. Nakoľko však žalovanej v súvislosti s konaním žiadne trovy konania preukázateľne nevznikli, a ani žiadne trovy zo spisu nevyplyvali, súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania tak, že žalovanej nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresný súd Nitra.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP). Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.